

bringe Bølbene paa sædvanlig Maade. Den sædvanlige Maade vilde have været at indsatte Bølbene i Nationalbanken mod 1 pCt. Rente, men at udlaane dem imod haandsaet Pant er lige saa sikkert, naar det haandsaede Pant er godt, og det skaffer ialtsald større Indtægt, end naar man anbringer Bølbene i Nationalbanken. Hvis Nogen skulde beklage sig over denne Fremgangsmaade, forekommer det mig snarere at maatte være Bankerne, hvorimod jeg tror, at denne Foranstaltning ligeoverfor Repræsentationen maa siges at være baade nødvendig og forstandig. — Man har ment, at der ikke var nogen Grund til at sælge den Beholdning af Jernbaneaktier, hvoraf Statskassen var i Besiddelse; men det undrer mig, at den ærede Ordfører ikke nævnte, hvad jeg har tilladt mig at meddele Udvalget, nemlig, at Grunden til, at man har gjort det, var, at der, da man den Gang skulde skaffe Penge tilveie, var godt Marked for de i Beholdning værende Jernbaneaktier, idet man folgte for 107½, medens man selv havde erhvervet dem for 95½. Dette er saaledes en overordentlig god Transaktion, i Særdeleshed, naar Pensyn tages til, at det ikke hørte til de umulige Ting, at de sjældneste Jernbaneaktier kunde synke ikke saa lidt, naar den nye Bane fra Roskilde til Kallundborg skulde oparbejdes. Jeg tillader mig dertil endvidere at sige, at Statskassen endnu har ganste det samme Bølb i Jernbaneaktier, som den havde, den Gang den folgte dette Bølb. Om det vil være nyttigt at anskaffe flere af disse Aktier, skal jeg ikke udtale mig om i dette Dieblit. Jeg vil kun sige, at jeg ikke tror, at en stor Mængde af dem vil bidrage til at gjøre Reserfefonden mere realifabel, end den hidtil har været. Om Bygningsafgiften og Rangskatten skal jeg ikke udtale mig videre. Det er en Selvsølge, at jeg ikke skal vægre mig ved igjen at optage Spørgsmaalet om Bygningsafgiften til Overveielse; men jeg tør i dette Dieblit ikke sige, at det vil staa i min Magt at ubfinde et System, der ikke vil medføre betydelige Bønsfeligheder, om det end maaste nok vilde være frit for nogle af de Bønsfeligheder, der tyngde paa den nuværende Bygningsafgift. At den Leilighedslov, der udkom i 1873, ikke har kunnet afhjælpe Bønsfelighederne ved Bygningsafgiften, erkjender jeg, men jeg tilstaa, at jeg er nær ved at være af den Anskuelse, at Bygningsafgiften er af den Slags Afgifter, der vænsfelig kunne formes saaledes, at de ikke paa den ene eller den anden Led afstedkomme Uretfærdigheder, og ved helt at ophæve den vilde man saa at sige fritage al Sandel og Næring for Statskatter. Hvad Klasse-lotteriet angaar, har jeg i Sinde at opfylde Udvalgets Ønske om at blive staaende ved 120,000 Kr. som den største Øvinst; men jeg skal tillade mig at anmeldte, at jeg desværre ser mig nødsaget til at stille et Forslag til Finantslovens 3die Behandling om, at den foreslaede Ordning ikke kommer til at træde i Kraft ved den først-

kommande nye Serie. Jeg har nemlig ingen anden Hjemmel til at udvide Lotteriet end den, der findes i Finantsloven, og da det er umuligt, at denne kan blive færdig saa tidligt, at jeg kan blive istand til at udfærdige Planerne i Overensstemmelse med den nye Løfte, ser jeg ikke Andet, end at det bliver nødvendigt at begrænse det første halv-aarlige Lotteri paa samme Maade som hidtil og først at lade Udvidelsen indtræde med det 134te Lotteri, der begynder i Oktober Maaned. Dette vil imidlertid medføre en Nedgang for Statskassen i de Indtægter, der ere beregnede af Klasse-lotteriet. — Hvad angaar Spørgsmaalet om den gamle hotaniste Høve, altsaa Spørgsmaalet om Gødens Retningslinie, er jeg for mit Bødkommende enig i, at det, da Grundene — der findes forresten ikke ret mange, kun ere 3 a 4 Stykker — nu ere afslagne med en temmelig svag Dybde, vil være ønskeligt at faae Gøden ordnet saaledes, at en mere passende Dybde kan faas. Jeg skal tilføie, at jeg allerede, efter at jeg har haft Konference med Udvalget, har sat denne Sag i Gang; men jeg finder ikke Anledning til at fremkomme med Forslag i den Henseende, forinden der foreligger Forslag til Udgifter til Gødens Anlæg. Det vil da være tidsnok at afgjøre, hvorvidt den af mig foreslaede Forandring vil være fyldestgjørende eller ei. Om Frederikskirken skal jeg ligesom den ærede Ordfører afholde mig fra at tale.

Ordføreren (Berg): Efter de Udtalelser, vi have hørt af den meget ærede Finantsminister, vil det høie Thing have lagt Mærke til, at der ikke er mange Punkter, hvori Udvalget og den ærede Minister adfille sig fra hinanden. Der er kun ganste enkelte Nuancer i vor Opfatelse af de fremdragne Spørgsmaal. Jeg skal med Hensyn til den ærede Ministers Forslag under Nr. 2 bemærke, at den meget ærede Minister i den første af de under Nr. 7 i Betænkningen anførte Skrivelser unægtelig vel begrunder sin Begjæring om Ansættelsen af en Assistent med den langvarige Svækkelse, som vedkommende Stovrider ved Overanstrengelse har paaandraget sig i Form af en Bønsfæde, og at det vel fremhøves, at det kræver overordentlige Anstængelser af Bødkommende at udføre Forretningerne i samme Omfang som hidtil, men det er dog hidtil lykkedes ham paa Grund af den Nidkjerhed og Energi, han har udvist, at udføre dem. Da Svagheden imidlertid kom til, skulde han have en Assistent. Nu er der den lykkelige Omstændighed for Ministeren, at, naar man forflytter en Embedsmand, skal han ikke derved tabe i Indtægter; det er, vil jeg sige, ikke blot lykkeligt for Ministeren, men ogsaa for Embedsmændene, at det er saa. At altsaa den ærede Minister kan, som han omtalte, forflytte ham til et mageligt Embede, som han kan bestyre uagtet sin Svaghed, og ansætte en ny i hans Sted, hvorved Statskassen ganste